

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

Regulæ procedendi cum scrupulosis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

6. Quid est conscientia scrupulosa?

R. Est vanus timor, seu anxietas sine fundamento.

Regulæ procedendi cum scrupulosis.

PRæsciendum, scrupulos oriri ex quinque capitibus. 1. Ex nimio amore sui. 2. Ex nimia superbia, quâ quis proprio iudicio nimis solet inhærere, nec aliorum dictis acquiescere vult. 3. Ex diffidentia, quâ scrupulosi timent, ne ab aliis decipiantur. 4. Ex naturali complexionem V. G. melancolia &c. 5. Ex iustitia Divina, quæ hominem in pœnam peccati liberiùs commissi, scrupulis involvi sinit, ne in peccandi libertatem coincidat.

Confessarius cum scrupulosis vel omnes, vel aliquas ex his regulis servabit.

1. Ubi deprehendet aliquem verè scrupulosum, numquam, aut saltem non nisi rarissimè permittat, ut pœnitens se suis conformet scrupulis, quamdiu scrupulosus non est quasi paratus jurare rem sibi esse certam: Hinc stultè anxium de vita præterita, non permittat loqui de peccatis præteritis, ea repetendo &c.

Dixi *verè scrupulosum*. Non enim ubi quis de repetendis confessionibus &c. angitur, statim scrupulosus est; nam iusti sunt sæpè illi timores à Deo incussi: Hoc sæpè experiuntur provectionis ætatis homines, qui in flore juventutis laxè vixerunt, habenas dantes cupiditatibus &c.

2. In dubiis Confessor præsumat scrupulosum non peccâsse, quia anxietas, quâ torquetur con-

tinuè, ipsum dubitare non sineret, sed certum redderet, si peccâisset.

3. Si sciat Confessarius, solos scrupulos pœnitentem à Communionem &c. retrahere, adigat eum imperio suo, ut communicet, &c. etiam sine absolutione. Quare

4. Omni studio conetur, ut pœnitens obedientiam sibi promittat saltem ad tempus, ut adactus hoc voto non audeat infringere timore peccati certò committendi mandatum Confessarii, quod mandatum suum justum, ut efficacius demonstret confessor, juvabit interdum consilii ergò pœnitentem mittere ad alium probum & prudentem.

Ad scrupulos radicitùs tollendos, pœnitens iudicio se conformet prudentis Confessarii, quem scire debet Dei locum supplere. 2. Coram Deo se humiliet, & mentis flagitet illuminationem. 3. Quia scrupulus provenit sæpè ex proprio amore, exerceat se in actu divini amoris, ejus solam gloriam intendens, stolidam sui ipsius curam negligat, fiduciam habeat in eo, cui non deest cura de omnibus.

C A S U S X I.

Quidam Presbyter, dum perveniebat ad consecrationem Calicis, herebat, & dubitabat, utrum convenienter pronuntiâisset verba consecrationis, utrum habuisset intentionem &c. ita turbatur, ut præ angustia miros gestus oris & corporis præferret. Quæsitum fuit, quid Confessarius dicti Presbyteri deberet in tali casu facere, maximè quia
 ille

ille presbyter allegabat futurum periculum omittendi aliquod verbum consecrationis, nisi antea hæreret, & quasi deliberaret?

R. Confessarium dicto Præsbytero debuisse præcipere, ut nullo modo hæreret, sed unico tractu conjungeret verba consecrationis verbis præcedentibus: hæsitatio enim illa, & deliberatio adferebant notabile, & quidem spirituale incommodum, in celebrando indecentiam, infamiae periculum. Ex alia parte certum erat, dictum præbyterum habuisse sufficientem intentionem consecrandi. Unde quemadmodum stultum foret quærere, utrum quis haberet intentionem montem conscendendi, quem graviter onustus non sine ingenti labore & sudore conscenderet, ita similiter.

CASUS XII.

Quadam Devota vexatur variis scrupulis, & cogitationibus, V. G. inter legendas preces veniebat in mentem, quod Deus non esset justus, celum non exstaret &c. nullum autem consensum dabat, sed credebatur illas cogitationes immitti à demone; unde verbotenus respondebat: Deum esse justum &c. non consentio, idque ideo, quia timebat, ne aliàs videretur consentire. Quæsitum fuit, utrum prædicta devota prudenter se gesserit verbotenus respondendo?

R. Eam pessimè egisse respondendo, quia talis responsio stultas fovebat cogitationes, quæ non erant dignæ responso, sed contemptu. Ipsa enim attentio ad scrupulum vitandū, scrupulum parit.